

Depletie van fosfor en een groter risico op celdegeneratie en ontwikkeling van kanker

Omdat aluminiumhoudende vaccins leiden tot depletie van onder meer fosfor, kunnen deze vaccins op termijn leiden tot celdegeneratie en de ontwikkeling van kanker.

Deze uitwerking van aluminiumhoudende vaccins werd tot nu toe kennelijk altijd over het hoofd gezien. Al sinds de invoering van vaccinaties – en met name van aluminiumhoudende vaccins – zien we een gestage toename van de incidentie van kanker en degeneratieve aandoeningen.

Vanuit de wetenschap dat aluminiumhoudende vaccins leiden tot depletie van fosfor, worden deze observaties ineens heel begrijpelijk:

De energievoorziening

In het lichaam dient fosfor/fosfaat voor de opbouw van energierijke fosfaten, en is als zodanig betrokken bij vele stofwisselingsprocessen: ATP (adenosinetriphosfaat), ADP (adenosinedifosfaat) en kreatinefosfaat. Via het proces van fosforylering wordt in de mitochondriën ADP omgezet in ATP. Bij de daaropvolgende afbraak van ATP komt energie vrij die het energielichaam voedt. Ik noem dat 'vrije ATP-energie'. Zoals ik in mijn studie naar de dynamiek van het veldcontact nader uitleg, dient de energievoorziening door de mitochondriën op energiek niveau het veldcontact plus de vorming van nieuwe structuren op eiwitniveau. Celdeling vergt behalve aansturing door de velden ook vrije energie als sub-atomaire basis voor de vorming van de nieuwe cellen.

ATP levert ook de energie die we nodig hebben om goed te kunnen functioneren. Te weinig ATP leidt ook tot vermoeidheid.

Degeneratie

Normaliter zet cycline-afhankelijk kinase via fosforylering aan tot celdeling volgens de blauwdruk die voor het celdelingsgen geldt. Hiervoor is een bepaalde hoeveelheid fosfor nodig die we via een normaal voedingspatroon dagelijks binnenkrijgen. Krijgen we echter te weinig fosfor binnen of verliezen we teveel fosfor door depletie, dan kan de celdeling vertragen, waardoor degeneratie kan gaan optreden. Als lichaamscellen niet tijdig worden vervangen, dan treedt verval op. Allerlei degeneratieve processen krijgen zo een kans.

Fosfor/fosfaat is ook betrokken bij de opbouw van celmembranen. Door gebrek aan fosfor gaat de kwaliteit van de celmembranen achteruit en dat kan weer leiden tot degeneratie van cellen.

Een verminderde fosforylering – bijvoorbeeld door een verminderde beschikbaarheid van fosfor - is echter ook een risicovariabele voor de ontwikkeling van kanker, omdat:

- hierdoor de kwaliteit van het veldcontact zodanig wordt geschaad dat de actuele – aan de mens aangepaste - remming op de celdeling minder sterk wordt,
- er bij de celdeling eerder 'fouten' ontstaan doordat er minder aansturing is van het proces, waardoor er meer kankergevoelige afwijkende cellen ontstaan,

- Kankercellen hebben een sterkere neiging tot deling dan normale cellen. De beschikbare vrije energie zal daarom eerst worden gebruikt bij de vorming van nieuwe kankercellen. Omdat er daardoor een nog groter tekort ontstaat voor de normale regeneratieve celdeling, zullen er minder normale lichaamscellen kunnen worden vervangen, waardoor er eerder degeneratie van het lichaam optreedt. Gedegeneerde cellen veranderen makkelijker in een kanker cel.